

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 824

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 octombrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 423 din 16 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	2-5	41.	— Ordin al directorului Serviciului de Protecție și Pază privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul de Protecție și Pază	9
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		HOTĂRĂRI ALE UNIUNII NAȚIONALE A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA		
69. — Ordonanță de urgență pentru completarea art. 84 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și a art. 45 din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, precum și pentru abrogarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare	8-9	2.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, aprobat prin Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România	10-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 423**

din 16 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ministerul Public în Dosarul nr. 1.108/230/2015 al Judecătoria Filiași, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 480 D/2016.

2. La apel se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată, în acest sens, că soluția legislativă criticată a fost introdusă de către legiuitor în cuprinsul Codului de procedură penală în vigoare, ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Hotărârii din 4 august 2005, în Cauza *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 21, prin care s-a constatat că procurorii români, care acționează în calitate de magistrați ai Ministerului Public, nu răspund cerințelor de independență față de executiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.108/230/2015, **Judecătoria Filiași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de reprezentantul Ministerului Public într-o cauză penală având ca obiect soluționarea unei cereri de confirmare a redeschiderii urmăririi penale. Cu prilejul soluționării acestui dosar, Judecătoria Filiași a apreciat că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât constituționalitatea prevederilor art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prilej cu care Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului” este neconstituțională. Or, conform art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face

obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Împotriva acestei soluții a Judecătoria Filiași a fost formulat apel, conform art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Curtea de Apel Craiova a admis apelul, desființând, în parte, încheierea de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, și a trimis cauza la Judecătoria Filiași, în vederea sesizării Curții Constituționale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate reprezentantul Ministerului Public, autor al excepției, susține că supunerea ordonanței de redeschidere a urmăririi penale confirmării judecătorului de cameră preliminară încalcă prevederile art. 21 și art. 132 alin. (1) din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și la statutul procurorilor. Se arată, în acest sens, că, potrivit normei constituționale de la art. 132 alin. (1), procurorii își desfășoară activitatea conform principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. Se arată, de asemenea, că, potrivit principiului controlului ierarhic, Ministerul Public are o structură piramidală, fiecare procuror fiind subordonat unității de pachet din care face parte, conducătorul de parchet fiind subordonat la rândul său conducătorului parchetului ierarhic superior, și, în vârful acestei construcții piramidale aflându-se Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În aceste condiții, se susține că judecătorul de cameră preliminară, care confirmă sau infirmă ordonanța de redeschidere a urmăririi penale, încalcă principiul constituțional al subordonării ierarhice, prevăzut la art. 132 alin. (1) din Constituție, exercitând o funcție procesuală cu încălcarea dispozițiilor constituționale anterior referite. Se precizează că, potrivit art. 3 din Codul de procedură penală, funcțiile judiciare se exercită separat. Totodată, se susține că, în situația în care judecătorul de cameră preliminară nu confirmă ordonanța de redeschidere a urmăririi penale, încheierea prin care se pronunță această soluție având caracter definitiv, se încalcă prevederile art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție, indiferent de titularul cererii de redeschidere a urmăririi penale. Se observă că, în ipoteza în care redeschiderea urmăririi penale a fost dispusă de procuror ca urmare a apariției unor fapte sau împrejurări noi, din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care s-a întemeiat clasarea, ordonanța de redeschidere a urmăririi penale este supusă tot confirmării judecătorului de cameră preliminară, și nu procurorului ierarhic superior, aspect ce contravine prevederilor art. 132 alin. (1) din Constituție.

6. **Judecătoria Filiași**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia cu privire la prezenta excepție de neconstituționalitate.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 496 din 23 iunie 2015, paragrafele 16—23, 25—26, 30—34, 38. Se opinează că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât acestea dau părților dreptul să apeleze la o instanță de judecată care să se bucure de o deplină jurisdicție și nu limitează dreptul acestora la apărare, la folosirea căilor ordinare de atac, conferindu-le toate garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil. Se susține, totodată, că textul criticat nu contravine nici dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Constituție, întrucât, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 126 alin. (1), art. 131 alin. (2) și art. 132 alin. (1) din Constituție, rezultă că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului Justiției, fără însă a putea înfăptui justiția, atribuție ce revine instanțelor judecătorești.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține, însă, că sunt criticate, în realitate, prevederile art. 335 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură penală.

12. Ulterior sesizării Curții, prin Încheierea din 12 aprilie 2016, dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Curtea reține că noua reglementare a preluat soluția legislativă de la art. 335 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură penală. Textul criticat are următorul cuprins: „*Redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21 și art. 132 alin. (1) din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și la statutul procurorilor.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 273 din Codul de procedură penală din 1968, reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere era de competența exclusivă a procurorului, prevederile alin. (2) al articolului anterior menționat arătând doar că redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanță. Spre deosebire de vechea reglementare, conform art. 335 alin. (4) din actualul Cod de procedură penală, instituția redeschiderii urmăririi penale nu mai este prerogativa exclusivă a

procurorului, ci este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară. Această nouă abordare a legiuitorului a avut ca scop punerea instituției redeschiderii urmăririi penale în acord cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărârilor din 22 mai 1998, 3 iunie 2003 și 4 august 2005, în cauzele *Vasilescu împotriva României*, paragraful 41, *Pantea împotriva României*, paragraful 236, și *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 21, prin care s-a constatat că procurorii români, care acționează în calitate de magistrați ai Ministerului Public, nu răspund cerințelor de independență față de executiv. Totodată, prin hotărârea pronunțată în Cauza *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, paragraful 21, instanța europeană a constatat necesitatea ca posibilitatea acordată parchetului de a redeschide urmărirea penală să fie supusă autorizării unei instanțe naționale care să fie obligată să examineze temeinicia unei astfel de cereri, în sensul aprecierii dacă redeschiderea cazului nu este inechitabilă sau perioada scursă de la încetarea anchetei nu este excesivă. De asemenea, Curtea a constatat că lipsurile care apar în realizarea anchetelor inițiale nu sunt imputabile reclamantilor și nu trebuie să îi pună pe aceștia în situații defavorabile. Astfel, procedura confirmării de către judecătorul de cameră preliminară a ordonanței de redeschidere a urmăririi penale reprezintă un remediu împotriva puterii discreționare a procurorului de a reactiva procesul penal.

15. Prin Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 22 septembrie 2015, Curtea a statuat că dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală reglementează reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere a acesteia, arătând că, sub sancțiunea nulității, redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară și că același alineat prevede că asupra legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului, încheierea judecătorului de cameră preliminară, pronunțată în acest sens, fiind definitivă.

16. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că procedura de confirmare de către judecătorul de cameră preliminară a redeschiderii urmăririi penale astfel reglementată constituie, prin urmare, o garanție procesuală a caracterului echitabil al actului de redeschidere a urmăririi penale acordată participanților la procesul penal, conform dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și cu cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenție.

17. S-a constatat, totodată, că urmărirea penală poate fi reluată în caz de încetare a cauzei de suspendare, de restituire a cauzei de către judecătorul de cameră preliminară sau de redeschidere a urmăririi penale.

18. Curtea a reținut că dispozițiile art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală reglementează trei cazuri de redeschidere a urmăririi penale de către procuror, din oficiu. Potrivit alin. (1) al art. 335 mai sus arătat, redeschiderea urmăririi penale are loc atunci când procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția clasării constată că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia soluția clasării. În acest caz, procurorul ierarhic superior infirmă ordonanța de clasare și dispune redeschiderea urmăririi penale, restituind dosarul organului de cercetare penală, potrivit art. 317 din Codul de procedură penală. Conform art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, redeschiderea urmăririi penale poate fi dispusă și în situația în care au apărut fapte sau împrejurări noi din care

rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea. În acest caz, procurorul revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. În fine, potrivit art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală, procurorul revocă ordonanța de renunțare la urmărire penală și dispune redeschiderea urmăririi penale când constată că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite conform art. 318 alin. (3) din același cod.

19. Curtea a reținut, de asemenea, că situațiilor procesuale anterior analizate le sunt aplicabile dispozițiile art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, conform cărora redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. În vederea pronunțării unei soluții în acest sens, judecătorul de cameră preliminară este obligat să verifice atât legalitatea, cât și temeinicia ordonanței de redeschidere a urmăririi penale.

20. Verificarea legalității ordonanței de redeschidere a urmăririi penale constă în analiza realizată de judecătorul de cameră preliminară cu privire la îndeplinirea condițiilor legale pentru reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere, respectiv faptul că, în drept, în cauză este aplicabilă una dintre situațiile prevăzute la art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală. Neîndeplinirea condițiilor de legalitate anterior arătate determină infirmarea ordonanței de redeschidere a urmăririi penale.

21. Verificarea temeiniciei ordonanței de redeschidere a urmăririi penale presupune însă efectuarea unui control asupra situațiilor de fapt ce determină aplicarea prevederilor legale ale art. 335 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală. Astfel, judecătorul de cameră preliminară se află, potrivit textului criticat, în situația de a verifica și de a constata că, în mod concret, în cauză nu a existat împrejurarea pe care s-a întemeiat soluția de clasare [în situația prevăzută la art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală], au apărut fapte sau împrejurări noi care fac să dispară împrejurarea pe care s-a întemeiat clasarea [în situația prevăzută la art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală] sau că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit, cu rea-credință, obligațiile stabilite potrivit art. 318 alin. (3) din Codul de procedură penală, cu prilejul renunțării de către procuror la urmărirea penală [în situația prevăzută la art. 335 alin. (3) din Codul de procedură penală].

22. Curtea a constatat, totodată, că redeschiderea urmăririi penale are ca efect reluarea urmăririi penale conform dispozițiilor art. 285 și următoarele din Codul de procedură penală. În acest sens, art. 335 alin. (1) din același cod prevede că dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale, dispozițiile art. 317 din Codul de procedură penală urmând a fi aplicate în mod corespunzător. Astfel, redeschiderea urmăririi penale va avea ca finalitate dispunerea de către procuror a uneia dintre soluțiile prevăzute la art. 327 din Codul de procedură penală, respectiv fie trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal, fie clasarea sau renunțarea la urmărire.

23. Curtea a reținut că, dacă ultimele două potențiale soluții nu schimbă situația juridică a persoanei în privința căreia se dispune redeschiderea urmăririi penale, soluția de trimitere în judecată, prin rechizitoriu, poate avea ca efect supunerea acesteia cercetării judecătorești. Dar, în oricare dintre cele trei situații juridice analizate, împotriva persoanei referitor la care este confirmată soluția de redeschidere a urmăririi penale va fi formulată o acuzație în materie penală.

24. În acest sens, Curtea a reținut că noțiunea de „*acuzație în materie penală*” trebuie înțeleasă în sensul Convenției și poate fi definită drept „*notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale*”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor „*repercusiuni importante asupra situației (suspectului)*” (a se vedea Hotărârea din 27 februarie 1980, pronunțată în Cauza *Deweer împotriva Belgiei*, paragraful 46; Hotărârea din 15 iulie 1982, pronunțată în Cauza *Eckle împotriva Germaniei*, paragraful 73). În acest sens, Curtea a reținut că actualul Cod de procedură penală consacră trei modalități de acuzație în materie penală, reglementate de art. 307 referitor la aducerea la cunoștință a calității de suspect, art. 309 referitor la punerea în mișcare a acțiunii penale și la aducerea la cunoștință a calității de inculpat și art. 327 lit. a) referitor la rezolvarea cauzelor prin emiterea rechizitoriului și sesizarea instanței de judecată. Dacă în primele două situații notificarea oficială constă în aducerea la cunoștință a calității de suspect înainte de prima sa audiere și în comunicarea către inculpat a ordonanței prin care s-a pus în mișcare acțiunea penală care, de asemenea, este chemat în vederea audierii, în cea de-a treia situație, notificarea oficială constă în comunicarea către inculpat a unei copii certificate a rechizitoriului în condițiile art. 344 alin. (2) din același cod ce dispune cu privire la procedura camerei preliminare.

25. Având în vedere argumentele expuse anterior, Curtea constată că efectul redeschiderii urmăririi penale este cel de formulare a unei acuzații în materie penală, care are drept consecință dobândirea de către persoana cu privire la care se redeschide urmărirea penală a calității de suspect sau de inculpat. Acest aspect impune ca persoanei în cauză să-i fie asigurate toate garanțiile procesuale specifice dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil.

26. În acest sens, prin Decizia nr. 496 din 23 iunie 2015, Curtea a subliniat importanța desfășurării procedurii prevăzute la art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală cu asigurarea tuturor garanțiilor procesuale. Astfel, Curtea a reținut că stabilirea situațiilor prevăzute la alin. (1)—(3) și (5) ale art. 335 din Codul de procedură penală presupune o prezență efectivă și activă a participanților la procesul penal la procedura de soluționare a cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale și că, mai mult, constatarea unor situații obiective poate necesita audierea părților. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că soluția legislativă prevăzută la art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „*fără participarea procurorului și a suspectului sau, după caz, a inculpatului*”, este neconstituțională, fiind de natură a încălca dispozițiile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție.

27. Pentru aceste motive, Curtea reține că reglementarea de către legiuitor a obligativității confirmării de către judecătorul de cameră preliminară a ordonanței de redeschidere a urmăririi penale reprezintă o garanție a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare, prevăzute la art. 21 și art. 24 din Constituție și la art. 6 paragraful 1 din Convenție, și nu o încălcare a drepturilor fundamentale anterior arătate. Ca urmare a instituirii acestor garanții, atât persoana în privința căreia este formulată o acuzație în materie penală, cât și ceilalți participanți la procesul penal au dreptul de a-și apăra interesele procesuale, în mod echitabil, în fața unei instanțe independente și imparțiale, instituite prin lege, care va hotărî asupra legalității și temeiniciei acuzației penale formulate.

28. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că norma constituțională anterior menționată reglementează desfășurarea activității procurorilor potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic. Dintre acestea, principiul controlului ierarhic, invocat în susținerea excepției, stabilește faptul că procurorii din cadrul fiecărui parchet sunt subordonați conducătorului acelui parchet, care, la rândul său, este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași

circumscripție teritorială. Potrivit aceluiași principiu, referitor la soluțiile pe care le dispune, procurorul este liber să prezinte concluziile pe care le consideră întemeiate, în funcție de probele administrate în cauză. Or, în aceste condiții, confirmarea de către judecătorul de cameră preliminară a ordonanței de redeschidere a urmăririi penale, printr-o procedură contradictorie de verificare a legalității și temeiniciei acesteia, nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale referitoare la statutul procurorilor, prevăzute la art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerului Public în Dosarul nr. 1.108/230/2015 al Judecătorei Filiași și constată că dispozițiile art. 335 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Judecătorei Filiași și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 21 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Costel Morărescu în Dosarul nr. 155/42/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă,

de contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 1.413D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal, răspunde pentru partea Agenția Națională de Integritate, Dragoș Vaida, șef serviciu în cadrul Direcției Generale Juridice a Agenției. Lipsește autorul excepției față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 203, nr. 204 și nr. 210 din 29 aprilie 2013.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 801 din 18 noiembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 15 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 155/42/2015, **Curtea de Apel Ploiești — Secția**

a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Costel Morărescu, într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a constatat încălcarea regimului juridic al incompatibilităților.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține, în esență, că prevederile art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 sunt neconstituționale, deoarece creează o confuzie între funcția de inspector de integritate și cea de judecător. Astfel, autorul excepției susține că raportul emis de Agenția Națională de Integritate, astfel cum este redactat și motivat, are caracterul unei veritabile hotărâri judecătorești. Acest caracter reiese din faptul că inspectorul de integritate dispune în ceea ce privește aplicarea acestuia și din faptul că, în cazul în care persoana verificată nu exercită calea de atac a contestației, acesta rămâne definitiv și prefectul îl pune în executare, în sensul că dispune încetarea mandatului său de primar. În continuare, apreciază că se află în fața unei situații speciale, rezultată din neconcordanța dintre prevederile Constituției și dispozițiile Legii nr. 176/2010, mai precis neconcordanța dintre rolul de judecător și acela de inspector de integritate care, în temeiul prevederilor de lege criticate, se consideră și el judecător. În final, consideră că activitatea unui inspector de integritate de a hotărî și a dispune cu privire la cele rezultate în urma unei verificări este neconstituțională și rezultă din caracterul ambiguu al legislației speciale adoptate pentru desfășurarea activității Agenției Naționale de Integritate, legislație necorelată cu prevederile constituționale.

7. Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale raportat la art. 124, 125 și 126 din Constituție. Reține că inspectorii Agenției Naționale de Integritate nu desfășoară, prin atribuția prevăzută de art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010, o activitate de judecată, ci o activitate administrativă. De asemenea, activitățile desfășurate de inspectorii Agenției Naționale de Integritate nu sunt activități de jurisdicție, ci activități administrative, și ca urmare a acestora nu se pronunță hotărâri cu autoritate de lucru judecat, ci se întocmesc rapoarte de evaluare, care pot fi contestate la instanța de contencios administrativ.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 1.606 din 15 decembrie 2011 și nr. 204 din 29 aprilie 2013, reținând că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, iar în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea definitivă a încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri învestite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte de evaluare care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror

finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții publice competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

10. Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale, sens în care invocă punctul său de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 72 din 26 februarie 2015 și nr. 638 din 11 noiembrie 2014.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, prevederi de lege având următorul cuprins: „*Inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități: [...]*”

h) aplică sancțiunile și iau măsurile prevăzute de lege în competența acestora.”

14. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 125 referitor la statutul judecătorilor și art. 126 privind instanțele judecătorești.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, iar prin Decizia nr. 801 din 18 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 10 februarie 2016, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate cu acest obiect. Cu acel prilej, Curtea a reținut că aplicarea sancțiunilor de către inspectorul de integritate nu are natură jurisdicțională, ci reprezintă exercitarea prerogativelor de putere publică, de către funcționarii publici, concretizate prin acte ce sunt supuse controlului instanțelor judecătorești.

Sancțiunile specifice Legii nr. 176/2010, astfel cum sunt stabilite prin Titlul III al legii, sunt aplicate de inspectorii de integritate și fac parte din ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite prin Legea nr. 144/2007, în scopul realizării prerogative de putere publică, așa cum acestea sunt definite de dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, potrivit art. 30 din Legea nr. 176/2010, constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de lege se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Agenției Naționale de Integritate, conform prevederilor

Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Ca atare, această aplicare a sancțiunilor, concretizată prin acte administrative specifice, ce pot fi contestate la instanțele judecătorești competente, reprezintă materializarea prerogativelor de putere publică care privesc, pe de o parte, punerea în executare a legilor și celorlalte acte normative și, pe de altă parte, asigurarea premisei respectării art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii.

16. Cu privire la măsurile prevăzute de lege în competența inspectorului de integritate, Curtea a reținut că, așa cum rezultă din teza a doua a normei legale supuse controlului de constituționalitate, inspectorii de integritate iau, în mod exclusiv, măsurile prevăzute de lege în competența acestora. Astfel, potrivit art. 22 din Legea nr. 176/2010: Agenția sesizează, în termen de 6 luni, organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese, dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ [alin. (2)]; Agenția sesizează în termen de 6 luni instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind incompatibilitățile, dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ; Agenția sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare [alin. (3)]; dacă în urma evaluării declarației de interese, precum și a altor date și informații, inspectorul de integritate constată inexistența unei stări de incompatibilitate sau a unui conflict de interese, întocmește un raport în acest sens, pe care îl transmite

persoanei care a făcut obiectul evaluării, în condițiile art. 17 alin. (5) teza a doua [alin. (4)].

17. În aceste condiții, Curtea a constatat că toate măsurile, inclusiv cele sancționatoare, ce pot fi dispuse de inspectorii de integritate pot fi contestate la instanțele judecătorești competente și că acestea reprezintă acte prin care se urmărește protejarea valorilor sociale și a principiilor legalității, obiectivității și imparțialității în exercitarea funcțiilor publice.

18. În acord cu jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 204 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 iunie 2013, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, Decizia nr. 604 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 28 ianuarie 2015, și Decizia nr. 299 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015), Curtea a reiterat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci activitate administrativă, realizată în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate, evaluând fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor judecătorești competente, astfel încât atribuția de a aplica sancțiuni, conferită de legiuitor inspectorului de integritate, prin lit. h) a art. 10 din Legea nr. 176/2010, reprezintă practic o continuare a acestei idei. Totodată, activitatea desfășurată, potrivit Legii nr. 176/2010, de inspectorul de integritate poate fi supusă controlului instanței de contencios administrativ.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 801 din 18 noiembrie 2015, precitată, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costel Morărescu în Dosarul nr. 155/42/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 10 lit. h) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2016.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea art. 84 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și a art. 45 din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, precum și pentru abrogarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare

Având în vedere faptul că în România învățământul constituie prioritate națională, ținând cont de principiile de bază ale administrației publice locale, prevăzute în art. 120 din Constituția României, republicată,

având în vedere că în anul școlar 2015—2016 peste 125.000 de elevi au făcut naveta zilnic folosind transportul rutier pentru a ajunge la cursuri,

întrucât mecanismul actual de decontare plafonată nu acoperă tariful integral decât pentru o mică parte din abonamentele emise de transportatori, iar în multe cazuri diferența de preț nedecontată este foarte mare și constituie motiv de abandon școlar, mai ales în zonele slab dezvoltate, unde se găsesc cei mai mulți tineri. În acest sens, datele raportate de Eurostat indică o creștere a ratei de părăsire timpurie a școlii după intrarea în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 168/2014, și până în prezent,

având în vedere că decontarea integrală a navetei elevilor, conform prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, nu este posibilă din cauza prețurilor mari practicate de o bună parte a transportatorilor, care pot fi și de 8 ori mai mari decât cel mai mic preț pentru aceeași distanță,

întrucât România, în Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii și-a asumat reducerea ratei de părăsire timpurie a școlii, la 11,3% până în 2020, iar valoarea actuală (de 19,1%) este departe de această țintă,

ținând cont de începerea anului școlar și de faptul că un demers legislativ nu poate fi realizat în timp util astfel încât prezentul act normativ să aibă un impact semnificativ în ceea ce privește reducerea abandonului școlar, fenomen care are drept consecințe șomajul, excluziunea socială și sărăcia,

ținând cont de faptul că tarifele practicate de operatorii de transport public variază foarte mult pentru aceeași distanță, prețurile maxime fiind de până la 8 ori mai mari decât prețurile minime, în condițiile în care aceștia operează pe o piață reglementată în regim de monopol, iar decontarea integrală de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice a prețului abonamentului pentru elevi ar putea genera comportament oportunist din partea operatorilor de transport,

având în vedere că aspectele de mai sus vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — După alineatul (3) al articolului 84 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduc trei noi alineate, alineatele (3¹)—(3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin derogare de la prevederile art. 43 lit. b) din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare, tariful maxim per kilometru aferent abonamentului de transport rutier prevăzut la alin. (3) se stabilește și se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(3²) Metodologia de calcul al tarifului maxim prevăzut la alin. (3¹) și valorile aferente se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3³) Operatorul de transport rutier are obligația să emită abonamente pentru transportul elevilor și să asigure transportul rutier al elevilor potrivit prevederilor alin. (3¹).”

Art. II. — Articolul 45 din Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 19 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei operatorii de transport rutier pentru următoarele fapte:

a) nerespectarea obligației de a emite abonamente pentru transportul rutier al elevilor potrivit art. 84 alin. (3³) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) nerespectarea obligației de a asigura transportul rutier al elevilor potrivit art. 84 alin. (3³) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

2. După alineatul (8) se introduc trei noi alineate, alineatele (8¹)—(8³), cu următorul cuprins:

„(8¹) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (7¹) în ceea ce privește transportul public local și aplicarea sancțiunilor contravenționale se fac de către împuterniciții președinților consiliilor județene și ai primarilor comunelor, orașelor și municipiilor.

(82) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (71) în ceea ce privește asigurarea facilității de transport rutier contra cost de persoane se face de către agenți constatatori din Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (I.S.C.T.R.) potrivit legislației în vigoare.

(83) Ministerul Afacerilor Interne, prin organele sale de specialitate, va asigura sprijinul în vederea aplicării prevederilor alin. (81) și (82).”

Art. III. — Articolul 15 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 168/2014, se abrogă la data intrării în vigoare a tarifului maxim prevăzut la art. 84 alin. (31) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Dispozițiile art. II intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

Art. V. — Contractele de transport în curs, valabil încheiate, în baza cărora sunt practicate tarife specifice pentru serviciile publice de transport al elevilor nu pot fi modificate, până la ajungerea la termen, decât prin voința părților.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Mircea Dumitru
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
p. Ministrul transporturilor,
Ion Trocaru,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 12 octombrie 2016.
Nr. 69.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SERVICIUL DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Serviciul de Protecție și Pază

Având în vedere dispozițiile art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. f) din aceeași lege,

directorul Serviciului de Protecție și Pază emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 decembrie 2016 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

București, 14 octombrie 2016.
Nr. 41.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece sunt informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

HOTĂRĂRI ALE UNIUNII NAȚIONALE A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, aprobat prin Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România

În temeiul art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Congresul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, reunit la București în data de 16 septembrie 2016, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, aprobat prin Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Obiectul de activitate al formelor de organizare este exercitarea profesiei de practician în insolvență, inclusiv acordarea de consultanță privind aplicarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență.”

2. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — Practicienii în insolvență fac parte din organele care aplică procedura conform art. 40 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt reprezentanți legali ai debitoarei, aceștia îndeplinind strict atribuțiile reglementate expres de O.U.G., Legea nr. 85/2006 și Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare. Răspunderea, obligațiile și drepturile practicienilor în insolvență sunt limitate la atribuțiile stabilite de aceste acte normative.”

3. La articolul 11, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să aleagă și să fie aleși într-o funcție de conducere centrală sau locală, precum și în alte funcții sau comisii lucrative, cum ar fi instanțele de disciplină și comisiile de cenzori, dacă nu se găsesc în situații de incompatibilitate;”

4. La articolul 12, alineatele (1) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Membrii Uniunii aflați în situația de incompatibilitate potrivit art. 26 alin. (1) din O.U.G. pierd dreptul de a desfășura activitatea de practician în insolvență pe întregul teritoriu al României și dreptul de a fi aleși într-o funcție de conducere centrală sau locală, precum și în alte funcții sau comisii lucrative, cum ar fi instanțele de disciplină și comisiile de cenzori, pe perioada incompatibilității. La survenirea stării de

incompatibilitate, membrii Uniunii își pierd funcția deținută în cadrul organismelor interne ale profesiei.

.....
(6) Durata suspendării este de cel puțin un an de la data aprobării cererii. Persoanele suspendate la cerere au aceleași drepturi și obligații ca cele înscrise în secțiunea membrilor incompatibili. Prin excepție, în cazuri temeinic motivate, durata suspendării poate fi mai scurtă de 1 an, iar practicianul în insolvență poate solicita reactivarea, la cerere, atunci când acesta face dovada că motivele suspendării au încetat.”

5. La articolul 12, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) În situația constatării stării de nedemnitate în conformitate cu art. 25 din O.U.G., odată cu pierderea calității de practician în insolvență, persoana în cauză pierde și funcția în care a fost aleasă la nivel central sau local.”

6. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Asociatul unic din întreprinderea profesională unipersonală cu răspundere limitată, precum și asociatul coordonator al societății profesionale cu răspundere limitată pot fi angajați în societățile pe care le coordonează.”

7. La articolul 13, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Asociatul coordonator al societății profesionale cu răspundere limitată nu poate deține simultan calitatea de asociat în societatea pe care o coordonează, precum și calitatea de angajat sau colaborator în filialele societății-mamă.”

8. La articolul 20, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) să furnizeze datele statistice solicitate de Uniune, altele decât cele prevăzute la lit. h).”

9. La articolul 22, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Fiecare filială a UNPIR va putea desemna, în cadrul Adunării generale, un reprezentant ce va putea candida pentru o funcție de conducere în cadrul Uniunii. Excepție fac filialele cu peste 100 de membri care vor putea nominaliza 2 persoane pentru funcțiile de conducere, iar filiala UNPIR București 5 persoane.

(4) Consiliul național de conducere poate desemna candidați pentru funcțiile de conducere, pentru Instanța superioară de disciplină și pentru Comisia centrală de cenzori.

(5) Toate persoanele desemnate de adunările generale sau de CNC vor depune la Secretariatul general UNPIR un curriculum vitae care să evidențieze activitatea de practician în insolvență și în special eventualele activități în cadrul Uniunii, cel târziu cu 10 zile înainte de data congresului.”

10. La articolul 25, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Congresul Uniunii este legal constituit în prezența majorității membrilor prevăzuți la art. 22, prezenți fizic sau mandatați, un delegat la congres putând fi mandatat de maximum trei delegați desemnați de Adunarea generală a aceleiași filiale, iar hotărârile sunt valabil adoptate cu votul majorității simple.”

11. La articolul 27, litera e) se abrogă.

12. La articolul 28, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) aprobă nivelul indemnizațiilor membrilor Instanței superioare de disciplină a UNPIR și ai Comisiei centrale de cenzori.”

13. La articolul 35 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) aprobă înscirarea/radierea cabinetelor individuale de insolvență, cabinetelor asociate, societăților profesionale și a filialelor acestora, precum și fuziunile sau divizările formelor de organizare în/din Registrul formelor de organizare;”

14. La articolul 40, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Practicianul desemnat ca arbitru poate fi înlocuit pe motiv de conflict de interese în condițiile prezentului statut și ale Regulamentului privind procedura disciplinară de către președintele Consiliului național de conducere al UNPIR.”

15. La articolul 45 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) analizează abaterile disciplinare prevăzute de O.U.G. și de statut și asigură respectarea de către membrii Uniunii a principiilor fundamentale de etică profesională, conform Codului de etică profesională și disciplină al Uniunii;”

16. La articolul 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) Adunarea generală a filialei este legal constituită în prezența majorității membrilor compatibili ai acesteia, prezenți fizic sau mandatați, un membru compatibil putând să fie mandatat de maximum trei membri compatibili ai filialei, iar hotărârile sunt valabil adoptate cu votul majorității simple a celor prezenți fizic sau reprezentați prin mandat.”

17. La articolul 59, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) înaintează, în termen de 15 zile de la data adunării generale, Secretariatului general al Uniunii o caracterizare a candidatului/candidaților desemnat/desemnați de adunare pentru o funcție de conducere centrală sau locală, precum și în celelalte instanțe sau comisii lucrative, cum ar fi instanțele de disciplină și comisiile de cenzori, relevând: calitățile morale și profesionale, realizările din activitatea de practician în insolvență, implicarea în acțiunile întreprinse de consiliul de conducere al filialei, precum și în cele de pregătire profesională etc.”

18. La articolul 62, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. — (1) Instanțele locale de disciplină au următoarele atribuții:

a) analizează abaterile disciplinare prevăzute de O.U.G. și de statut, potrivit competențelor date de prezentul statut;

b) asigură aplicarea măsurilor prevăzute la art. 45 alin. (2) lit. a) și d);

c) soluționează în primă instanță și în complet de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de membrii arondați și aplică

sanctiunile prevăzute la art. 74 alin. (1) din O.U.G., potrivit limitelor stabilite în prezentul statut;

d) comunică Secretariatului general al Uniunii sancțiunile aplicate potrivit art. 74 alin. (1) din O.U.G. și prezentului statut.”

19. La articolul 65, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Adeverința pentru persoanele care au desfășurat activități practice economice și juridice va avea obligatoriu forma agreată de Uniune.”

20. La articolul 68, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Dovada exercitării unei profesii economice sau juridice se face, de regulă, cu copia carnetului de muncă, extras din Revisal, contract de muncă înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă ori adeverință eliberată de angajator pentru cei care nu au deținut sau nu dețin carnet de muncă. Adeverința pentru persoanele care au desfășurat activități practice economice și juridice va avea obligatoriu forma agreată de Uniune.”

21. La articolul 80, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4)1, cu următorul cuprins:

„(4)1 În vederea înregistrării unor modificări ale contractelor de societate sau deciziilor de înființare ale cabinetelor individuale, în Registrul formelor de organizare se depun spre menționare următoarele documente:

a) cerere de înregistrare/operare în RFO;

b) hotărârile fiecărei forme de organizare, semnate de asociații/titularii de cabinete;

c) act adițional la contractul de societate sau la decizia de înființare;

d) contractul formei de organizare/decizia de înființare actualizate;

e) dovada achitării taxelor aferente.”

22. La articolul 80, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Este interzisă înscirarea în Registrul formelor de organizare a unei societăți cu denumire identică sau asemănătoare cu a uneia deja înregistrate, atât în denumirea întreagă, cât și în cuvintele ce o compun, inclusiv cele care sugerează o prescurtare sau inițiale, cu excepția sintagmelor utilizate în profesie (insolvență, insolvent, judiciar, expert etc.). Filialele constituite de către o societate profesională, conform prevederilor prezentului statut, vor fi înscrise în Registrul formelor de organizare cu o denumire care va îngloba denumirea societății profesionale constitutive și cuvântul «filiala», urmat de denumirea județului pe raza căruia se constituie aceasta. Este interzisă acordarea unei denumiri identice sau asemănătoare a unei noi societăți cu a uneia ce a fost radiată din Registrul formelor de organizare, mai devreme de trecerea unei perioade de 5 ani de la scoaterea din evidențele Uniunii a denumirii societății radiate”.

23. După capitolul VIII „Registrul formelor de organizare. Conținut, înscriere” se introduce un nou capitol, capitolul VIII¹ „Transformarea formelor de organizare”, cu articolele 81¹—81⁶, după cum urmează:

„CAPITOLUL VIII¹

Transformarea formelor de organizare

A. Fuziunea și divizarea formelor de organizare

Art. 81¹. — Fuziunea prin absorbție este operațiunea prin care una sau mai multe forme de organizare sunt dizolvate fără a intra în lichidare și care își transferă totalitatea patrimoniului lor formei de organizare absorbante.

Art. 81². — Fuziunea prin contopire este operațiunea prin care mai multe forme de organizare sunt dizolvate fără a intra în lichidare și care își transferă totalitatea patrimoniului lor unei noi forme de organizare pe care o constituie.

Art. 81³. — Divizarea totală este operațiunea prin care un SPRL, fără a intra în lichidare, transferă totalitatea patrimoniului său, inclusiv portofoliul de dosare și clienți către două sau mai multe societăți profesionale constituite sau alte forme de organizare care iau astfel ființă.

Art. 81⁴. — Divizarea parțială este operațiunea prin care un SPRL, fără a intra în lichidare, transferă o parte din patrimoniul de afecțiune profesională, astfel cum este evidențiat în evidențele contabile ale societății și al unei părți din portofoliul de dosare și clienți, către o societate constituită sau către una sau mai multe forme de organizare care iau astfel ființă.

Art. 81⁵. — Fuziunea și divizarea totală atrag de drept radierea formelor de organizare absorbite sau divizate total din Registrul formelor de organizare și din Tabloul Uniunii.

Art. 81⁶. — Fuziunea și divizarea se pot face și între forme diferite de organizare ale profesiei, în măsura în care aceste operațiuni nu contravin dispozițiilor O.U.G. sau ale prezentului statut.

Art. 81⁷. — (1) Fuziunea sau divizarea se hotărăște de fiecare formă de organizare în parte, prin hotărâre a asociaților societăților/titularilor de cabinet.

(2) Hotărârea asupra fuziunii/divizării se ia cu votul asociaților reprezentând majoritatea părților sociale, aceștia decidând prin aceeași hotărâre modul de repartizare a patrimoniului, a portofoliului de dosare clienți și de stingere a pasivului. Asociații pot stabili prin contractul de societate o majoritate calificată pentru decizia de fuziune/divizare.

(3) Dacă, prin fuziune sau divizare, se înființează o nouă societate, aceasta se constituie în condițiile prevăzute de O.U.G. și de prezentul statut pentru forma de organizare convenită.

Art. 81⁸. — În vederea înregistrării operațiunilor de fuziune în Registrul formelor de organizare se depun spre înregistrare, cel puțin, următoarele documente:

- a) cerere de înregistrare/operare în RFO;
- b) hotărârile fiecărei forme de organizare, semnate de asociații/titularii de cabinete;
- c) protocolul de fuziune semnat de asociații/titularii de cabinete ce urmează a participa la fuziune. Protocolul de fuziune trebuie să conțină modul de repartizare a patrimoniului, a portofoliului de dosare clienți și de stingere a pasivului așa cum s-a stabilit prin hotărârea asociaților asupra fuziunii;
- d) declarație de succesiune, însoțită de anexa cu portofoliul de dosare și clienți;
- e) cerere privind radierea vechilor forme de organizare care au participat la operațiunea de fuziune;
- f) contractul formei de organizare rezultat din operațiunea de fuziune, actualizat.

Art. 81⁹. — În vederea înregistrării operațiunilor de divizare în Registrul formelor de organizare se depun spre înregistrare, cel puțin, următoarele documente:

- a) cerere de înregistrare/operare în RFO;
- b) hotărârea privind divizarea, semnată de asociații formei de organizare;
- c) proiectul de divizare semnat de asociații/titularii de cabinete ce urmează a fi divizate. Acesta trebuie să conțină modul de repartizare a patrimoniului, a portofoliului de dosare clienți și de stingere a pasivului așa cum s-a stabilit prin hotărârea asociaților asupra divizării;
- d) în cazul operațiunii de divizare totală se va anexa și cererea privind radierea vechii forme de organizare din RFO;
- e) contractele formelor de organizare rezultate din operațiunea de divizare, actualizate.

Art. 81¹⁰. — (1) Documentele prevăzute la art. 81⁹, în original, se vor depune spre avizare la filiala UNPIR unde își va avea sediul forma sau formele de organizare beneficiare ale operațiunii de fuziune/divizare.

(2) Documentația avizată de filiala UNPIR se va înainta Secretariatului general al UNPIR.

Art. 81¹¹. — (1) Verificarea condițiilor de formă privind operațiunile de fuziune/divizare se face prin Secretariatul general, răspunderea privind îndeplinirea condițiilor de fond aferente operațiunilor de fuziune/divizare aparținând asociaților/titularilor formelor de organizare.

(2) Data transmiterii drepturilor și obligațiilor între formele de organizare respective are loc atât între părți, cât și față de terți, la data aprobării operațiunii de fuziune/divizare de către Consiliul național de conducere al UNPIR, dacă prin lege nu se prevede altfel.

B. Dizolvarea formelor de organizare

Art. 81¹². — Dizolvarea reprezintă totalitatea operațiunilor care pregătesc încetarea existenței unei forme de organizare, în vederea asigurării condițiilor lichidării patrimoniului și radierii societății din registrul formelor de organizare.

Art. 81¹³. — Formele de exercitare a profesiei se dizolvă prin:

- a) hotărârea asociaților reprezentând majoritatea părților sociale. Asociații pot stabili prin contractul de societate o majoritate simplă sau calificată pentru decizia de dizolvare;
- b) radierea din profesie a tuturor asociaților sau, după caz, trecerea în oricare din situațiile de incompatibilitate a tuturor asociaților, dacă nu și-au cesionat părțile sociale în termen de 30 de zile de la data înscrierii în Registrul formelor de organizare a profesiei a mențiunilor ce pot duce la dizolvarea formei de organizare, în condițiile prezentului alineat;
- c) decesul tuturor asociaților;
- d) dobândirea tuturor părților sociale de către un singur asociat și păstrarea lor de către acesta o perioadă mai mare de 3 luni, fără ca acesta să efectueze operațiuni privind cooptarea unui alt asociat sau pentru transformarea formei de organizare profesională;
- e) la cererea simultană de retragere din societate formulată de toți asociații;
- f) trecerea timpului stabilit pentru durata societății;
- g) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al societății;
- h) în baza procesului-verbal de conciliere sau a hotărârii de arbitraj pronunțate în condițiile prevăzute de prezentul statut, la cererea oricărui asociat, pentru motive temeinice, precum neînțelegeri grave între asociați, care împiedică funcționarea societății;
- i) alte cauze prevăzute de lege sau de contractul de societate.

Art. 81¹⁴. — (1) Dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) În cazul lichidării prevăzute de art. 81¹³ lit. a), d), e), f) și g), în situația în care forma de organizare nu are obligații către creditori, iar asociații se înțeleg cu privire la repartizarea activului formei de organizare între asociați, radierea formei de organizare se va face fără numire de lichidator, pe baza declarațiilor asociaților pe propria răspundere.

(3) Societatea intră în lichidare din momentul dizolvării sale.

(4) Societatea își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acesteia.

Art. 81¹⁵. — (1) Desemnarea lichidatorului:

a) prin decizia de dizolvare asociații vor desemna un lichidator din rândul membrilor UNPIR, stabilindu-i și onorariul. Acordul prealabil, scris, al lichidatorului în privința acceptării numirii este obligatoriu;

b) în situațiile în care nu este desemnat un lichidator de către asociați, acesta va fi numit de către Consiliul de conducere al filialei Uniunii de care aparține societatea dizolvată, dintre

lichidatorii care au depus oferte pentru acest tip de proceduri, fiind stabilit și un onorariu;

c) actul de numire a lichidatorilor, menționând puterile conferite acestora sau sentința care îi ține locul, precum și orice act ulterior care ar aduce schimbări cu privire la persoana lor sau la puterile conferite trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la Registrul formelor de organizare, pentru a fi înscrise de îndată;

d) numai după îndeplinirea formalităților de la lit. c) lichidatorii vor exercita această funcție.

(2) Remunerarea lichidatorului și cheltuielile de lichidare se acoperă din averea societății dizolvate.

(3) Din momentul dizolvării asociației sau practicienii coordonatori nu mai pot întreprinde noi operațiuni. În caz contrar, aceștia sunt personal și solidar răspunzători pentru acțiunile întreprinse.

(4) Interdicția prevăzută la alin. (3) se aplică de la data la care dizolvarea a fost hotărâtă de asociați sau declarată prin sentință judecătorească.

(5) Toate actele emanând de la societate trebuie să arate că aceasta este în lichidare, prin mențiunea «în lichidare» trecută după denumirea societății.

Art. 81¹⁶. — (1) Lichidatorii au următoarele atribuții principale:

a) să reprezinte societatea în relațiile cu terții și autoritățile, inclusiv instanțe de judecată;

b) să execute și să termine operațiunile referitoare la lichidare;

c) în vederea acoperirii pasivului societății să vândă, prin licitație publică, imobilele și orice avere mobilă a formelor de organizare;

d) să încaseze creanțele societății;

e) să achite datoriile societății;

f) să repartizeze activul net către asociați conform deținerilor acestora sau prevederilor contractului de societate;

g) să coordoneze activitatea societății în ceea ce privește portofoliul de dosare și clienți, fiind obligat ca în termen de maximum 45 de zile de la preluarea funcției să convoace adunările creditorilor/asociațiilor sau membrilor debitorului în vederea înlocuirii. În perioada dintre dizolvarea societății și înlocuirea din dosarele sau din gestionarea clienților aflați în portofoliu în aceste dosare/proiecte se vor putea face doar acte de administrare/conservare;

h) să îndeplinească orice alte acte necesare lichidării și radiatorii societății.

(2) Lichidatorii împreună cu reprezentanții formelor de organizare sunt datori ca, în termen de maximum 30 de zile de la preluarea funcției, să facă un inventar și o evaluare (dacă este cazul) cu un expert evaluator, plătit din averea debitoare, care să constate situația exactă a activului, pasivului societății și a portofoliului de dosare/clienți și să le semneze.

(3) Documentele societății, inclusiv cele referitoare la bunurile din patrimoniu, vor fi puse la dispoziția lichidatorului în termen de maximum 15 zile de la preluarea funcției, de către asociații societății dizolvate sau de către cei care le dețin. Vor fi puse de asemenea la dispoziția lichidatorului, în termen de maximum 20 de zile de la preluarea funcției, toate informațiile și documentele referitoare la portofoliul de dosare/clienți.

(4) Asociații vor fi convocați pentru a fi informați cu privire la rezultatele obținute de lichidatori, repartizarea activului net și pentru a constata terminarea lichidării.

(5) Bunurile rămase în patrimoniul formei de organizare, în urma procedurilor de lichidare, le revin asociațiilor, conform deciziei acestora luată prin hotărârea de dizolvare. În caz contrar se vor repartiza conform cotelor deținute.

(6) În termen de 15 zile de la repartizarea activului net lichidatorii vor depune la Registrul formelor de organizare

cererea de radiere a formei de organizare din Registrul formelor de organizare și din Tabloul UNPIR, pe baza raportului final de lichidare prin care se prezintă situația patrimoniului, a creanțelor și repartizarea activelor rămase. Operațiunea tehnică de radiere se aprobă prin decizie emisă de Consiliul național de conducere al UNPIR.

(7) Lipsa de cooperare a asociațiilor, coordonatorilor sau practicienilor care au avut în administrare dosare sau clienți din portofoliul societăților dizolvate cu lichidatorul, în special cu privire la obligațiile de la alineatele (2) și (3) de mai sus reprezintă abatere disciplinară.”

24. La articolul 84, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul în care o societate-mamă își radiază propriile filiale din Registrul formelor de organizare, aceasta din urmă are obligația achitării cotizației anuale și a contribuției pe tranșe de venituri pentru propriile filiale. În caz de neplată, asociatul coordonator al societății-mamă va fi sancționat potrivit dispozițiilor art. 106.”

25. Articolul 84¹ se abrogă.

26. La articolul 92, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Taxele, cotizațiile și contribuțiile menționate la alin. (3) sunt scutite de TVA, conform art. 292 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

27. La articolul 99 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) sentința/încheierea/rezoluția, în original sau copie conformă cu originalul, prin care judecătorul-sindic/judecătorul-delegat/directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana desemnată din cadrul registrului comerțului stabilesc/stabilește onorariul de achitat, respectiv cheltuielile de procedură. În condițiile în care cheltuielile de procedură nu sunt reglementate *ab initio*, atunci acestea se vor accepta spre decontare în conformitate cu prevederile art. 100 de mai jos;”.

28. La articolul 100, alineatele (2), (3), (5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cheltuielile de procedură admise la plata din fondul de lichidare sunt constituite din cheltuielile necesare pentru taxe, timbre, notificări, convocări și comunicări ale actelor aferente procedurii, inclusiv cheltuielile legate de traducerea documentelor debitoare necesare unor operațiuni din cadrul procedurii.

(3) Constituie de asemenea cheltuieli de procedură admise la plata din fondul de lichidare cheltuielile de cazare și deplasare impuse de necesitatea prezentării practicianului în insolvență la termenele de judecată fixate în litigiul în care debitoarea este parte, în cazul acelor litigii aflate pe rolul instanțelor de judecată din afara localității unde se află tribunalul care judecă dosarul de insolvență. Cheltuielile de transport astfel efectuate se justifică pe baza decontului de deplasare, la care sunt atașate tichetele de transport sau bonul fiscal, în limita unui consum de combustibil de 10 l/100 km.

.....
(5) Cheltuielile de procedură efectuate conform alin. (2), (3), (3¹) și (4), în procedurile de insolvență reglementate de Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, sunt achitate din fondul de lichidare numai în măsura în care sunt aprobate de instanța de judecată prin încheiere/sentință sau în condițiile art. 99 alin. (2).

.....
(7) Nu sunt decontate din fondul de lichidare următoarele: cheltuielile de transport/cazare [altele decât cele prevăzute la alin. (3) și (3¹)], cheltuielile de funcționare a sediului profesional,

consumabile, abonamente, cotizații profesionale, asigurări de răspundere, comisioanele bancare, onorariile de executare și alte cheltuieli indirecte.”

29. La articolul 100, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Constituie cheltuieli de procedură ce pot fi avansate din fondul de lichidare în condițiile art. 99 alin. (4) cele efectuate de necesitatea asigurării de către practicianul în insolvență a unei desfășurări a procedurii (cum ar fi, dar fără a se limita la: inventarierea bunurilor și ținerea contabilității societății debitoare, asigurarea administrării societății debitoare în ipoteza în care administratorului special i-a fost ridicat parțial sau total dreptul de administrare, reprezentarea societății debitoare în relația cu partenerii comerciali, precum și în relația cu autorități suverane/suprasuverane etc.). În condițiile în care, din constrângeri legate de timp sau pentru distanțe mai mari de 200 km, se optează pentru transportul cu avionul, atunci se va deconta un tarif echivalent cu cel al călătoriilor la clasa economică. Cheltuielile de cazare, care se vor limita la condiții hoteliere de maximum 4 stele, se vor justifica pe baza aceluiași decont de deplasare, la care sunt atașate facturile și bonurile fiscale. La toate aceste cheltuieli se va adăuga și diurna legală, aferentă personalului alocat în acest scop.

(3²) Cheltuielile prevăzute la alin. (3¹) se pot avansa din fondul de lichidare doar dacă sunt prezentate în rapoartele lunare și aprobate de către judecătorul sindic prin sentință/încheiere în care se prevede expres că suma urmează să fie returnată.”

30. Articolul 102 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 102. — (1) Procentul de 2% colectat conform prevederilor art. 39 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, se aplică oricărei sume încasate în contul debitoare, după data deschiderii procedurii, aceasta fiind considerată sumă recuperată, și se evidențiază în raportul lunar.

(2) În cazul perioadei de observație și a reorganizării procentul de 2% se aplică:

a) la sumele încasate în cazul activelor valorificate în perioada de observație/vânzările de active ce au fost prevăzute în planul de reorganizare, exclusiv TVA;

b) la sumele recuperate din creanțele anterioare deschiderii procedurii;

c) în situația în care un creditor garantat sau negarantat dorește să preia bunul supus garanției în contul creanței sale, prin compensare totală sau parțială, acesta din urmă va achita toate cheltuielile de procedură, însă cota de 2% se va aplica numai asupra părții din preț care se achită în numerar (fondurile obținute), exclusiv TVA.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul perioadei de observație și a reorganizării, procentul de 2% nu se aplică:

a) încasărilor realizate din continuarea activității curente a societății debitoare;

b) în cazul societăților având ca obiect de activitate producția (sunt avute în vedere toate tipurile de producție) și care înregistrează în contul producției realizate sumele încasate din vânzări. Acestea se înregistrează în contul veniturilor din activitatea de bază;

c) în cazul dezvoltatorilor imobiliari ce construiesc locuințe, sumele încasate din vânzări se înregistrează în contul veniturilor din mărfuri și nu din vânzări active;

d) în situația operațiunilor noncash în cadrul planului de reorganizare;

e) în ipoteza plăților efectuate benevol de către administratorul special din surse proprii a obligațiilor către creditori sau în situația achitării datorilor debitoare de către terțe persoane;

f) în situația fuziunii sau divizării debitorului, reglementată de art. 133 alin. (5) pct. D din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, prin intermediul căreia are loc un transfer total/parțial atât a activului, cât și a pasivului societății;

g) în situația identificării unui furnizor necesar sau a unui constructor pentru finalizarea unui proiect imobiliar ce acceptă transmiterea în proprietate, pentru stingerea creanței sale curente, a unor active finalizate;

h) transferul de afacere reglementat de Codul fiscal.

(4) În cazul falimentului procentul de 2% se aplică oricărei sume încasate în contul debitoare. Pentru sumele încasate din vânzări se aplică procentul de 2% la suma încasată, exclusiv TVA.

(5) În cazul în care la finalizarea procedurii de faliment, toți creditorii înscrși în tabelul definitiv al creanțelor sunt plățiți și mai există bunuri în patrimoniul debitoare, transmiterea bunurilor asociaților/acționarilor sau persoanei fizice, după caz, se va face conform solicitării acestora, potrivit normelor legale, aceștia din urmă vor achita toate cheltuielile de procedură. La sumele rămase și distribuite nu se va aplica cota de 2%.

(6) Sumele colectate prin plata procentului de 2% se virează în proporție de 60% la filiala Uniunii în care își are sediul forma de exercitare a profesiei și 40% la filiala UNPIR pe raza căreia își are sediul societatea debitoare.

(7) În situația constituirii unui consorțiu de practicieni în insolvență procentul de 2% se varsă de fiecare practician în insolvență la filiala din care face parte, potrivit dispozițiilor alin. (2), în funcție de aportul stabilit fiecărei părți din consorțiu.

(8) Procentul de 2% se calculează la data încasării, sumele obținute astfel virându-se la fondul de lichidare în primele 25 de zile ale lunii pentru încasările din luna anterioară.

(9) Practicianul are obligația depunerii la sediul filialei UNPIR de care aparține, odată cu depunerea la dosarul cauzei, a unui exemplar din raportul asupra fondurilor obținute și a unui plan de distribuție, iar în situația constituirii unui consorțiu de practicieni se va depune și convenția cu aportul stabilit fiecărei părți din consorțiu.

(10) Sumele colectate se distribuie conform Procedurii de administrare a fondului de lichidare prevăzute în Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.

(11) Filiala Uniunii, pe baza tabelelor întocmite și transmise de membrii filialei, va comunica Secretariatului general, la datele de 1 și 15 ale lunii, un tabel centralizator privind sumele virate.

(12) Filiala Uniunii are obligația să comunice Secretariatului general situația centralizată cu suma totală încasată la fondul de lichidare.

(13) Comisia de cenzori a filialei poate verifica, prin sondaj, preluarea cotei de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență de către forma de exercitare a profesiei. Practicienii în insolvență au obligația să pună la dispoziția comisiei de cenzori actele necesare verificării cotei de 2%.

(14) Se constituie Comisia de verificare privind fondul de lichidare și corectitudinea calculului cotei de 2%. Comisia funcționează în subordinea CNC. Cheltuielile legate de funcționarea comisiei se vor suporta din bugetul Uniunii.”

31. La articolul 104, punctele 15 și 18 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„15. necalcularea și nevirarea, în primele 25 de zile ale lunii pentru încasările din luna anterioară, a procentului de 2% prevăzut de art. 4 din Legea nr. 85/2006 și art. 39 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență;

18. solicitarea decontării din fondul de lichidare a unui onorariu mai mare decât cel din propria ofertă financiară în baza căruia a fost desemnat într-o procedură conform art. 57 alin. (2)

sau (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, constituie încălcarea principiilor din Codul de conduită etică.”

32. La articolul 104, după punctul 18 se introduc trei noi puncte, punctele 18¹—18³, cu următorul cuprins:

„18¹. neîndeplinirea obligației privind completarea formularelor, precum și a datelor statistice prevăzute de art. 20 lit. h) și l) din prezentul statut;

18². neplata cotizației anuale și a contribuției pe tranșe de venituri în condițiile art. 84 alin. (7);

18³. lipsa de cooperare a asociaților, coordonatorilor sau practicienilor în condițiile art. 81¹⁶ alin. (7)”.

33. Articolul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 106. — Se sancționează cu suspendarea calității de practician în insolvență pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an faptele prevăzute la art. 104 pct. 2, 3, 5, 9, 15, 18, 18² și 18³.”

34. La articolul 107, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 107. — (1) Se sancționează pecuniar, cu amendă, faptele prevăzute la art. 104 pct. 7, 8, 12, 18¹ și 19”.

35. La anexa nr. 3 articolul 16, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Orice cerere adresată instanței locale de disciplină trebuie să fie făcută în scris, să cuprindă numele, domiciliul/reședința/sediul părților, abaterea săvârșită de membrul Uniunii încadrată în drept conform art. 104 pct. 1—19 și semnătura. Lipsa acestor mențiuni este sancționată cu nulitatea cererii.”

36. La anexa nr. 3 articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cercetările se efectuează, de regulă, după convocarea în scris, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a membrului Uniunii cercetat, trimisă la domiciliul/sediul său profesional înscris în Tabloul UNPIR. Convocarea se poate face și prin înștiințare în scris printr-un mijloc de comunicare ce asigură conservarea dovezii și a datei la care s-a făcut înștiințarea, inclusiv e-mail, prin luarea la cunoștință, afișarea convocării pe site-ul www.unpir.ro sau afișarea la ușa instanței disciplinare.”

37. La anexa nr. 6 articolul 11, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Pentru hotărârile având ca obiect modificarea actelor de constituire este necesar acordul asociaților reprezentând majoritatea părților sociale/sau

38. La anexa nr. 6 articolul 22, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Părțile sociale pot fi cesionate cu acordul, în scris, al asociaților reprezentând majoritatea părților sociale/sau conform regulilor stabilite de contractul de societate

39. La anexa nr. 6, articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 31

Dizolvarea

Societatea se dizolvă în următoarele situații:

a) hotărârea asociaților reprezentând majoritatea părților sociale. Asociații pot stabili prin contractul de societate o majoritate calificată pentru decizia de dizolvare;

b) radierea din profesie a tuturor asociaților sau, după caz, trecerea în oricare din situațiile de incompatibilitate a tuturor asociaților;

c) decesul tuturor asociaților;

d) dobândirea tuturor părților sociale de către un singur asociat și păstrarea lor de către acesta o perioadă mai mare de 3 luni, fără ca acesta să efectueze operațiuni privind cooptarea unui alt asociat sau pentru transformarea formei de organizare profesională;

e) la cererea simultană de retragere din societate formulată de toți asociații;

f) trecerea timpului stabilit pentru durata societății;

g) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al societății;

h) în baza procesului-verbal de conciliere sau a hotărârii de arbitraj pronunțate în condițiile prevăzute de Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, la cererea oricărui asociat, pentru motive temeinice, precum neînțelegeri grave între asociați, care împiedică funcționarea societății;

i) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al societății.”

40. La anexa nr. 6 articolul 32, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Asociații, prin hotărâre, vor desemna un lichidator din rândul membrilor UNPIR, cu votul asociaților reprezentând majoritatea părților sociale/sau, stabilindu-i și onorariul ce va fi achitat din averea debitoare. Acordul prealabil scris al lichidatorului este obligatoriu. În caz contrar, acesta va fi numit de către Consiliul de conducere al filialei Uniunii de care aparține societatea dizolvată, dintre lichidatorii care au depus oferte pentru acest tip de proceduri, fiind stabilit și un onorariu.”

Art. II. — Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România,
Niculae Bălan

Secretarul general al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România,
Mihail Dimonie

București, 16 septembrie 2016.

Nr. 2.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

